

Че дор' ниши покрусень
 Народа ни въ бѣда,
 Тамъ нѣкой мжъ искусень,
 Тамъ нѣкой Джонъ-Буль гнусень
 Се смѣе отъ душа;

Че да държтъ иготи
 Да има кой за тѣхъ
 Да гний и да работи
 На хиляди Голготи
 Завождатъ ни безъ страхъ;

То ти се питашъ жално:
 Въ тозъ блясъкъ и прогресъ,
 Въ туй време тжй похвално
 Защо сърдцето й кално
 И правдата безъ честь?

Не! Правдата я нѣма!
 Не! чувството не грѣй!
 Мърчина е голяма,
 И въ гнусната си яма
 Душата йоще тлѣй!

Двѣ хиляди години
 Сѣ робство, сѣ развратъ!
 Свѣтътъ въвъ подлостъ гине!
 Напрѣдъ не шя да мине,
 Сѣ удря на назадъ!